

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Посл. Бр. 2. Ст. 5/2020
Дана, 23.06.2020. године
К р а г у ј е в а ц

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, по стечајном судији Илији Зинаић, у поступку стечаја над стечајним дужником **Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „034 METAL INDUSTRY“ у стечају Крагујевац, Драгослава Срејовића 89, матични број 07700121, ПИБ 101372504**, одлучујући о предлогу стечајног управника Гвоздена Јовановића из Крагујевца, за закључење стечајног поступка, на завршном рочишту одржаном дана 23.06.2020. године донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I. УСВАЈА СЕ у целини заврши рачун са финансијским извештајем од 17.03.2020. године којег је доставио стечајни управник Гвозден Јовановић из Крагујевца, дана 12.05.2020.године.

II. ЗАКЉУЧУЈЕ СЕ стечајни поступак над стечајним дужником Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „034 METAL INDUSTRY“ у стечају Крагујевац, Драгослава Срејовића бр.89, матични број 07700121, ПИБ 101041632.

III. НАЛАЖЕ СЕ стечајном управнику да оконча све преостале радње у складу са Законом о стечају, које произлазе из закључења стечајног поступка над стечајним дужником, и достави суду Извештај о предузетим радњама.

IV. По правоснажности овог решења, а по пријему извештаја од стечајног управника, уз достављање доказа о уништењу печата на његов захтев, суд ће донети посебно решење о разрешењу стечајног управника.

V. НАЛАЖЕ СЕ РС Министарству финансија – Пореска управа Крагујевац, да из регистра пореских обвезника избрише порески идентификациони број стечајног дужника ПИБ: 101041632.

VI. НАЛАЖЕ СЕ Агенцији за привредне регистре Београд да, по правоснажности овог решења, изврши упис брисања горе означеног привредног субјекта из регистра привредних субјеката.

VII. Ово решење ће се објавити истицањем на огласној табли суда и накнадно у „Службеном гласнику РС“.

Образложење

Дана 28.03.2012. године решењем суда Ст. 27/2012 отворен је стечајни поступак над стечајним дужником ДОО „034 METAL INDUSTRY“, Крагујевац, а за стечајног управника је

именован Гвозден Јовановић из Крагујевца. Прво поверилачко рочиште одржано је дана 29.05.2012. године, испитно рочиште је одржано дана 10.07.2012. године, док је дана 19.09.2012.године одржано допунско испитно рочиште, на коме је донет закључак 1.Ст.27/2012 од 19.09.2012. године. Решењем од 05.10.2012. године, проглашено је банкротство стечајног дужника. У току стечајног поступка уновчена је непокретна имовина стечајног дужника груписана у имовинске целине бр. 1, и бр.2, бр. 3 и бр. 4, и намирени различити повериоци. Решењем од 30.12.2013. године одређена је делимична деоба стечајне масе, којим су повериоци првог исплатног реда намирени у висини од 100% утврђених потраживања. Стечајни управник је уновчио и стан који чини имовину стечајног дужника у ул.Краља Александра Првог Карађорђевића бр.52А, површине 62 м2, након чега је намирен различити поверилац.

Поступајући по налогу стечајног судије од 22.07.2016. године, стечајни управник је 04.08.2016. године доставио изјашњење у којем је навео да је стечајни дужник покренуо поступке ради наплате својих потраживања у 8 парничних и 2 извршна поступка и то у предметима П. 1004/2014, П 1029/2015, П 959/2013, Ии 79/2016, П 624/2013, П 811/2014, П109/2015, П593/2013, П 1168/2013 П 392/2013 и Ив 679/2013.

Како је поступак у предмету П.1004/2014, против АД „Партизан“, у стечају, Крагујевац, као туженог, правноснажно окончан, у стечајну масу је ушла непокретност, део зграде индустрије коже и крзна бр.1, посебан део 1, који се састоји од дела производне хале у приземљу коју чини технолошка целина са пратећим просторијама, ходницима и гардеробама, дела управне зграде-спратни део од 10 канцеларијских просторија и ходника изнад производне хале посебног дела 1 са правом коришћења санитарног чвора и ступеништа и дела галерије од гардеробе, ходника изнад производне хале посебног дела, у ул.Драгослава Срејовића бр.89, Крагујевац, на К.П. бр. 1559/2 КО Крагујевац. Та пресуда је потврђена пресудом Привредног апелационог суда 2 Пж. 22/16 од 27.10.2016. године, у поступку по жалби туженог АД „Партизан“ у стечају Крагујевац. Поступајући по ревизији заинтересованог лица АД „Партизан“ у стечају Крагујевац, Врховни касациони суд је пресудом Прев. 65/2017 од 16.03.2017. године укинуо пресуду Привредног апелационог суда Пж. 22/2016 од 27.10.2016. године, након чега је Привредни апелациони суд у поновном поступку донео пресуду Пж.4810/2017 од 23.11.2017. године, којом је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев стечајног дужника, као тужиоца, а усвојен противтужбени захтев. У поступку по ревизији стечајног дужника као тужиоца против наведене пресуде, Врховни касациони суд је пресудом Прев.205/18 од 31.01.2019. године одбио као неосновану ревизију тужиоца.

Дана 14.08.2017. године стечајни управник Гвозден Јовановић из Крагујевца обавестио је суд поднеском да је и та непокретност продата методом непосредне погодбе дана 04.08.2017. године купцу Јањушевић Николи из Прибоја за износ купопродане цене од 181.000,00 еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са којим је истог дана закључен уговор о купопродаји. Наведена купопродајна цена је у целисти исплаћена дана 11.08.2017. године, након чега је намирен различити поверилац.

Дана 12.09.2017. године од стране суда је донето решење о констатацији продаје наведене непокретности, којим је у ставу II наложено РГЗ-СКН у Крагујевцу да по правноснажности решења изврши брисање терета насталих пре извршене продаје те да се изврши упис права својине у Корист Јањушевић Николе из Прибоја.

Дана 09.04.2019. године стечајни управник Гвозден Јовановић из Крагујевца је доставио предлог за закључење стечајног поступка над стечајним дужником са завршним извештајем и завршним рачуном.

Дана 11.04.2019.године заказано је завршно рочиште за 21.05.2019. године.

Дана 18.05.2019.године стечајни управник стечајног повериоца АД „Партизан“ у стечају Крагујевац, Драган Маринковић доставио је суду приговор на завршни рачун стечајног управника из којих разлога је завршно рочиште одложено за 12.06.2019. године, како би се стечајном управнику омогућило да се изјасни о наводима означеног приговора.

У приговору стечајни поверилац АД „Партизан“ у стечају Крагујевац је навео да нису испуњени услови за закључење стечајног поступка према стечајном дужнику, из разлога што стечајни управник није извршио предају непокретности део зграде индустрије коже и крзна, наведеном стечајном и разлучном повериоцу, као и из разлога што стечајни дужник није поступио по решењу о извршењу овог суда И. 59/2018 од 12.04.2018. године, по коме је био дужан да изнесе и прописно ускладишти отровну шљаку из објеката, базена за прераду отпадних вода. Осим тога, наведено је и то да му стечајни управник није исплатио трошкове поступка у предмету П. 1059/2015 у износу од 83.300,00 динара, да није извршио повраћај средстава уплаћених од стране АД „Партизан“ у стечају Крагујевац, стечајном дужнику као тужиоцу по пресуди П. 1004/2014 од 29.10.2015. године, исправљену решењем од 16.11.2015. године, која је касније укинута, без да је извршио исплату трошкова поступка у предмету Пж. 4810/17 у износу од 1.845.750,00 динара и 870.000,00 динара, односно, укупно 4.716.250,00 динара.

Дана 24.05.2019. године, стечајни управник је у свом изјашњењу навео да му је пресуда Врховног касационог суда Прев. 205/2018 од 31.01.2019. године којом је одбијена као неоснована ревизија уручена тек 21.05.2019. године, због чега није могао да изврши предају непокретности, посебно јер је исту у поступку стечаја продао и предао купцу Николи Јањушевићу из Прибоја, док је РГЗ СКН Крагујевац дана 20.02.2018. године извршио упис права својине на АД „Партизан“ у стечају Крагујевац. У вези отклањања отпада по решењу И. 59/2018 од 12.04.2018. године стечајни управник је истакао за исто није имао средстава, као и да није имао средстава ни за намирење трошкова поступка, с обзиром да су исти настали и доспели после уновчења имовине стечајног дужника, док резервација средстава није могла бити извршена јер на рачуну стечајног дужника није било средстава. Сматра да је правилно намирио разлучног повериоца, након продаје непокретности, обзиром да исти има уписано и признато разлучно право.

Дана 12.06.2019. године решењем суда Ст.27/2012 закључен је стечајни поступак над стечајним дужником Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „034 METAL INDUSTRY“ Крагујевац, Драгослава Срејовића 89, матични број 07700121, ПИБ 101372504, те стечајни поступак настављен према стечајној маси стечајног дужника Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „034 METAL INDUSTRY“ Крагујевац, Драгослава Срејовића 89, у погледу извршних поступака који се воде пред овим судом и то: И 59/2018, по предлогу извршног повериоца Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД, у стечају, против стечајног дужника као извршног дужника, ради уклањања отпадне шљаке, Ии 25/2018 по предлогу извршног повериоца Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД у стечају против стечајног дужника као извршног дужника, ради наплате трошкова поступка 2 П. 1004/2014, Ии. 3/2019 по предлогу извршног дужника СЗР „А.М. Градња“ Крагујевац, власника Милета Цветановића, против стечајног дужника као извршног дужника, ради наплате потраживања по основу пресуде овога суда 4.П. 1029/15 и пресуде Привредног апелационог суда 4. Пж. 3930/16; Ии 79/2016 по предлогу стечајног дужника као извршног повериоца против СЗР „А.М. Градња“ власника Милета Цветановића, ради наплате потраживања по пресуди овога суда 4.П. 959/2013 од 29.05.2014. године и Ии. 372/17 по предлогу извршног повериоца „МЛ Систем“ ДОО Крагујевац против стечајног дужника као извршног дужника ради наплате потраживања по пресуди овога суда 2. П. 438/13 од 07.08.2014. године коју ће заступати стечајни управник Гвозден Јовановић из Крагујевца.

Против таквог решења о закључењу благовремену и дозвољену жалбу изјавила је Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД, у стечају Крагујевац као заинтересовано лице, након чега је решењем Привредног апелационог суда Пвж.485/19 од 21.08.2019. године решење Привредног суда у Крагујевцу Ст.27/12 од 12.06.2019. године укинута, те предмет враћен првостепеном суду на поновно поступање, с обзиром да у конкретном случају жалиоцу као заинтересованом лицу није достављено решење првостепеног суда од 12.09.2017. године, којим је констатована продаја имовине стечајног дужника, део зграде

индустрије коже и крзна, купцу Јањушевић Николи из Прибоја како би се истом омогућило да изјави правни лек, као и да није одлучио о свим примедбама о којима стечајни судија одлучује својом одлуком.

У поновном поступку у складу са упутством Привредног апелационог суда Пвж.485/19 од 21.08.2019. године, заинтересованом лицу Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД, у стечају Крагујевац достављено је решење о констатацији продаје Ст.27/12 од 12.09.2019. године које је уредно заprimљено дана 04.10.2019. године од стране стечајног управника Драгана В. Маринковића као законског заступника Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД, у стечају Крагујевац. По пријему тог решења исти је изјавио жалбу која је одбачена решењем Привредног апелационог суда из Београда Пвж. 669/19 од 04.12.2019. године као недозвољена, због чега је потом поднета ревизија против такве одлуке Привредног апелационог суда. Та ревизија је одбачена решењем Привредног суда у Крагујевцу Ст.27/12 од 27.12.2019. године. Против таквог решења изјављена је жалба од стране стечајног управника Драгана В. Маринковића као законског заступника Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД, у стечају Крагујевац која је одбијена решењем Привредног апелационог суда Пвж.20/2020 од 23.01.2020. године, а решење Привредног суда у Крагујевцу Ст.27/12 од 27.12.2019. године потврђено.

Поред тога, у складу са упутством из одлуке Привредног апелационог суда Пвж.485/19 од 21.08.2019. године, како ранијим закључком од 23.07.2019. године, тако и закључком од 25.10.2019. године одлучено је о свим примедбама стечајног повериоца АД „Партизан“ у стечају, Крагујевац од 18.05.2019. године, с обзиром да су те примедбе преваходно биле усмерене на рад стечајног управника стечајног дужника у овом предмету. Наиме, те примедбе су се односиле пре свега на продају имовине стечајног дужника означене као „Имовинска целина IV, која је извршена још 09.12.2013. године (ту се мисли на изградњу КП 3881, површине 2294 м², воћњак друге класе, ГГЗ, право коришћења, државна својина РС, удео 1/1, ЛН 10643 КО Крагујевац 1) с обзиром да у огласу објављеном у листу „Новости“ нису били наведени подаци из ЛН, због чега је нанета штета Републици Србији и повериоцима, а несавестан купац стекао право на државној својини, јер се не зна шта је продато и са којим статусом, као и на продају непокретности која је уписана у ЛН. Бр.10497 КО Крагујевац 1 уписану у В Листу-1 и 2 део, ближе наведену у решењу од 12.09.2017. године, која је продата Јањушевић Николи као купцу након непосредне погодбе. Поред тога, суд је у својим закључцима између осталог истакао да не постоји могућност поништавања или стављања ван снаге решења којима се констатује продаја имовине стечајног дужника на начин како то подносилац примедби предлаже, те да извршена продаја имовине стечајног дужника производи правно дејство, све у циљу како би се купци имовине у стечајном поступку заштитили од било каквих одговорности од правних недостатака на ствари (евикције), и да једино што преостаје јесте покретање посебног поступка пред стварно надлежним судом у смислу одредбе члана 31 Закона о стечају, уколико постоји основана сумња да је радњама стечајног управника намерно или крајњом непажњом дошло до оштећења поверилаца. Самим тим, такве примедбе су по становишту суда беспредметне за решење конкретне правне ствари, с обзиром да су исте управљене на радње стечајног управника које су предузете још у фази поступка која се односи на продају имовине стечајног дужника, на начин како то предвиђају одредбе члана 133 став 7, став 8 и став 9 Закона о стечају.

Таквом ставу суда у прилог иде и чињеница да се у датом случају ради о уговорима као правним пословима који нису закључени између стечајног дужника и купца у слободном правном промету, већ у оквиру стечајног поступка по спровођењу купопродаје након јавног надметања и непосредне погодбе, на начин како то предвиђају у то време важећи Закон о стечају и Национални стандард број 5 - Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом. Наиме, наведеним правним прописима се свим стечајним и различитим повериоцима, Одбору поверилаца, као и свим заинтересованим лицима као учесницима у поступку на располагање стављају правна средства и механизми, чијом

применом се могу отклонити евентуални пропусти у раду стечајног управника непосредно пре закључења спорних уговора о купопродаји у конкретном случају. Међутим, уколико та правна средства и механизми не буду примењени од стране наведених лица у законом предвиђеном преклузивном року, то по становишту суда не може имати негативне последице према купцима предметне имовине стечајног дужника, коју у конкретном случају чине непокретности.

Сходно томе, по становишту суда одговорност за учињене евентуалне пропусте у фази поступка продаје имовине стечајног дужника од стране стечајног управника, не лежи само на стечајном управнику стечајног дужника у конкретном случају, већ и на самим заинтересованим лицима, Одбору поверилаца, као и свим осталим повериоцима у стечајном поступку. Наиме, уколико су наведени учесници стечајног поступка заиста и сматрали да су учињени пропусти у фази поступка продаје имовине стечајног дужника, неопходно је било да у циљу заштите како својих интереса, тако и интереса осталих поверилаца, благовремено употребе правна средства и механизме која су им била на располагању у тој фази стечајног поступка. Међутим, уколико изјављивање правних средстава и механизам изостане, по становишту суда негативне последице услед не чињења не смеју трпети ни купци непокретности које су биле предмет купопродаје у стечајном поступку, као ни само закључење конкретног стечајног поступка који траје још од 2012. године (пуних осам година). То је зато јер се одредбом члана 8 Закона о стечају, стечајни поступак сматра хитним, а рокови за предузимање одређених радњи у зависности од фазе стечајног поступка преклузивним, сходно одредби члана 7 став 2 истог закона, чији став 1 упућује на примену одредаба Закона о парничном поступку. С тим у вези, становиште суда је да би било какво истицање примедби на рад стечајног управника у фази закључења стечајног поступка, које су требале бити истакнуте још у фази која се односи на продају имовине стечајног дужника, представљало злоупотребу процесних овлашћења предвиђених одредбом члана 9 ЗПП. Зато имајући у виду правну сигурност као основни постулат који не сме бити доведен у питање како од стране самих учесника конкретног поступка, тако и од стране јавности уопште, не дозвољава било какво пролонгирање и одуговлачење конкретног поступка због пропуста учињених у ранијој фази поступка било од стране самих странака или од стране других учесника конкретног стечајног поступка, нарочито када се има у виду да су сви правни лекови заинтересованог лица у конкретном поступку до сада или били одбијени или као недозвољени одбачени.

Након одлучивања о свим примедбама које су биле изјављене од стране заинтересованог лица, стечајни управник стечајног дужника у конкретном случају се дана 03.03.2020. године изјаснио о току парничних и извршних поступака стечајног дужника и то: извршног поступка И. 59/2018, по предлогу извршног повериоца Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД у стечају против стечајног дужника као извршног дужника, ради укљанања отпадне шљаке, Ии. 25/2018 по предлогу извршног повериоца Фабрика за прераду коже „Партизан“ АД у стечају против стечајног дужника као извршног дужника, ради наплате трошкова поступка 2 П. 1004/2014, затим Ии. 3/2019 по предлогу извршног дужника СЗР „А.М. Градња“ Крагујевац, власника Милета Цветановића, против стечајног дужника као извршног дужника, ради наплате потраживања по основу пресуде овога суда 4. П. 1029/15 и пресуде Привредног апелационог суда 4. Пж. 3930/16; извршног поступка Ии. 79/2016 по предлогу стечајног дужника као извршног повериоца против СЗР „А.М. Градња“ власника Милета Цветановића, ради наплате потраживања по пресуди овога суда П. 959/2013 од 29.05.2014. године, извршни поступак према стечајном дужнику Ии.670/16 и извршни поступак Ии. 372/17 по предлогу извршног повериоца „МЛ Систем“ ДОО Крагујевац против стечајног дужника као извршног дужника ради наплате потраживања и закључак Јавног извршитеља Данице Чоловић бр. И.И. 7/18 од 10.01.2018. године. Предлажући суду да донесе решење о закључењу стечајног поступка.

Дана 17.03.2020. године, након што је Уредбом Владе Републике Србије 15.03.2020. године уведено ванредно стање изазвано вирусом Covid -19, стечајни управник стечајног

дужника доставио је суду завршни рачун и завршни извештај, са предлогом за закључење стечајног поступка у складу са одредбом члана 13 став 2 Закона о стечају, у којем је између осталог наведено постојање 5 извршних поступака и то: Ии.79/16, И.59/18, Ии.25/18, Ии.3/19 и Ии. 372/17.

Дана 16.04.2020. године, закључком суда је наложено стечајном управнику да се изјасни о датуму достављања Одбору поверилаца и стечајном повериоцу АД „Партизан“ у стечају завршног рачуна и извештаја о завршном рачуну, као и да се изјасни о могућности наплате потраживања у извршном поступку Ии.79/16, те уколико не постоји могућност наплате истог, да се изјасни да ли постоји сагласност Одбора поверилаца за отпис тог потраживања.

Дана 12.05.2020. године, стечајни управник је поступајући по налогу суда у свом изјашњењу истакао да су завршни рачун и завршни извештај достављени Одбору поверилаца путем електронске поште дана 11.05.2020. године, а да је повериоцу АД „Партизан“ у стечају достављен путем препоручене пошиљке бр. РЕ248778846РС дана 12.05.2020. године. У прилогу изјашњења исти је доставио као доказ о уручењу Одбору поверилаца извод из електронске поште и потврду о пријему пошиљке за повериоца АД „Партизан“ у стечају Крагујевац. Поред наведеног, стечајни управник је истакао и то, да не постоји могућност наплате потраживања стечајног дужника у предмету Ии. 79/16, због чега су чланови Одбора поверилаца дали сагласност на Одлуку о отпису наведеног потраживања у том извршном предмету достављајући као доказ о томе сагласност чланова Одбора поверилаца дату форми е-маила од 08.05.2020. године на наведену одлуку, те да сматра да су се на основу наведеног стекли услови за заказивање завршног рочишта према стечајном дужнику у складу са одредбом члана 145 Закона о стечају.

Истог дана стечајни управник Јовановић Гвозден из Крагујевца је доставио суду поново завршни рачун и завршни извештај од 17.03.2020. године у складу са одредбом члана 145 Закона о стечају и Националним стандардом бр. 7 са обрачуном свих прилива и одлива, као и завршни извештај са описаним оствареним активностима о току стечајног поступка ради заказивања завршног рочишта и закључења стечајног поступка у складу са одредбом члана 13 став 2 Закона о стечају.

Дана 23.06.2020. године одржано је завршно рочиште на које је приступио само стечајни управник Гвозден Јовановић из Крагујевца са својим сарадницима истичући да остаје код свог завршног рачуна од 17.03.2020. године и предлога за закључење стечајног поступка. Том приликом, исти је приложио суду одлуку председника Одбора поверилаца бр. 1/20 од 22.06.2020. године којом се даје сагласност на завршни рачун стечајног управника од 17.03.2020. године који је достављен суду дана 12.05.2020. године. Решење о заказивању завршног рочишта је уредно објављено на огласној и електронској табли суда дана 25.05.2020. године, односно, у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 83 дана 10.06.2020. године на који начин је испуњен законски услов који предвиђа одредба члана 145 став 3 Закона о стечају.

Одредбом члана 13 став 2 Закона о стечају, прописано је да ако се утврди да је имовина стечајног дужника мања од висине трошкова стечајног поступка или да је имовина стечајног дужника незнатне вредности, стечајни поступак се закључује, без одлагања.

Одредбом члана 148. ст. 1. Закона о стечају прописано је да стечајни судија доноси решење о закључењу стечајног поступка на завршном рочишту. Ст. 2. истог члана Закона прописано је да ако је уновчена сва имовина стечајног дужника, а постоје парнице које су у току, стечајни судија на предлог стечајног управника може донети решење о закључењу стечајног поступка. Ст. 3. наведеног члана Закона је прописано да се у случају из ст. 2. овог члана Закона стечајни управник именује за заступника стечајне масе, коју чине средства издвојена по основу оспорених потраживања и средства која се остваре окончањем парнице у корист стечајног дужника.

Увидом у завршни рачун и завршни извештај стечајног управника са стањем на дан 17.03.2020. године, суд је утврдио да укупни приливи до закључења стечајног поступка

износе 196.027.254,22 динара, да укупни трошкови стечајног поступка износе 9.176.866,11 динара, да обавезе стечајне масе износе од 58.014.385,64 динара, на основу чега произлази да укупни одливи пре исплате поверилаца износе 67.191.251,75 динара, те да није извршена резервација средстава за трошкове стечајног поступка и обавеза стечајне масе за период до закључења стечаја, 0,00 динара. Такође је утврђено и то. да стечајни дужник не поседује било какву покретну или непокретну имовину, да укупно потраживање различитих поверилаца износи 313.480.352,92 динара, од ког износа је намирен износ од 122.215.635,00 динара, што представља проценат од 38,99%, док су повериоци у првом исплатном реду у целости намирени у износу од 6.620.367,47 динара, а повериоци који су сврстани у трећи исплатни ред чија укупна потраживања износе 1.883.226.796,67 динара нису ни намирени, с обзиром да на рачуну стечајног дужника нема средстава, због чега није обрачунавана ни коначна награда стечајног управника.

Са друге стране, утврђено је и то да је од 5 извршних поступака који нису окончани у 4 поступка стечајни дужик и извршни дужник, док је у погледу извршног поступка И. 79/16 за остатак дуга у износу од 11.325.44 динара, где се стечајни дужник налазио у својству извршног повериоца, чланови Одбора поверилаца стечајног дужника су дали сагласност на отпис наведеног потраживања, како то произлази из е-маил преписке од 08.05.2020. године. која је достављена суду уз поднесак стечајног управника од 12.05.2020. године.

Код оваквог стања ствари, где је у конкретном случају сва имовина стечајног дужника уновчена, те да су намирени повериоци првог исплатног реда, као и различити поверилац у складу са Законом о стечају, и где је дошло до отписа потраживања стечајног дужника као извршног повериоца у поступку Ии.79/16 од стране Одбора поверилаца чији чланови нису имали било какве примедбе на завршни рачун стечајног управника, како то произлази из Одлуке председника Одбора поверилаца Пишчевић Душана испред Unicredit Bank Serbia бр. 1/2020 од 22.06.2020. године, односно, у ситуацији где стечајни дужник више нема било какве имовине из које би се намирили трошкови стечајног поступка за која нису резервисана средства за намирење, суд је сходно одредби члана 13 став 2 Закона о стечају, а у складу са упутством Привредног апелационог суда датог у решењу Пвж. 485/19 од 21.08.2019. године, стао на становиште да су се стекли услови за закључење стечајног поступка у складу са наведеном одредбом Закона о стечају, а у вези са одредбама члана 148. ст. 1 и 7, као и одредбе чл. 145. ст. 1. тачка 1. истог Закона.

Имајући у виду наведено, као и то да су преостала само 4 извршна поступка и то И.59/18, Ии.25/18, Ии.3/19 и Ии. 372/17, у којима се стечајни дужник налази у својству извршног дужника као пасивно легитимисана странка, која не поседује било какву имовину из које би се потраживања извршних поверилаца намирила, односно, без да су од стране стечајног управника за ту сврху резервисана средства из којих би се извршни повериоци у тим поступцима намирили, по становишту суда није било места примени одредбе члана 148 став 2 Закона о стечају, с обзиром да би било нецелисходно да се у описаној ситуацији стечајни поступак закључи и региструје стечајна маса, јер би то водило само повећању и овако високих трошкова стечајног поступка, за чије намирење од стране стечајног управника нису била резервисана средства, нити постоји имовина стечајног дужника из које би се ти трошкови намирили. Управо је такво стање ствари и било разлог због којег суд није на посебан начин наложио стечајном управнику да уновчи имовину стечајног дужника и да оствареним средствима покрије настале трошкове, у ситуацији када стечајни управник на последњој страни свог завршног извештаја и завршног рачуна од 17.03.2020. године на јасан категоричан и несумњив начин истиче, да стечајни дужник нема имовине, односно, да не поседује било какву покретну и непокретну имовину из које би се намирила како потраживања по преосталим судским поступцима, тако и сами трошкови стечајног поступка, за која нису била резервисана средства, јер би такав вид налагања по становишту суда био беспредметан. Међутим, и поред наведеног стечајном управнику је наложено да предузме све радње које произлазе из закључења стечајног поступка над стечајним дужником у складу са одредбама Закона о стечају.

Управа да
реп. на су
док. оба
Одр. 30.4

Према томе, а имајући у виду да у конкретном случају није било истакнутих, било каквих примедби и приговора, ни од стране заинтересованих лица, ни од стране других поверилаца и учесника у поступку до одржавања завршног рочишта дана 23.06.2020. године на завршни рачун стечајног управника од 17.03.2020. године на који рачун је сагласност дао и председник Одбора поверилаца Одлуком бр.1/20 од 22.06.2020. године, Пишчевић Душан, суд је стао на становиште да су се стекли услови за закључење предметног стечајног поступка у складу са одредбом члана 13 став 2 Закона о стечају, сходно упутству датом у решењу Привредног апелационог суда Пвж. 485/19 од 21.08.2019. године.

У преосталом делу, који се тиче налагања стечајном управнику да предузме све неопходне преостале радње у складу са Законом о стечају, као и налагања АПР-у и Пореској управи да предузму радње у погледу брисања стечајног дужника по правноснажности решења, суд је одлучио као у изреци, у складу одредбом члана 18 тачка 10 Закона о стечају, док је обавеза објављивања решења у „Службеном Гласнику РС“ прописана у складу са одредбом чл. 148. ст. 7. Закона о стечају.

ПО С А С

На основу горе наведеног, суд је донео одлуку као у изреци.

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, дана 23.06.2020.год.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења може се изјавити жалба Привредном Апелационом суду Београд у року од 8 дана од дана пријема (објаве) а преко овог суда у довољном броју примерака